

Over 1600 skoler
benytter
Klassetrivsel i
Norge og Danmark

**Klasse
trivsel**

Fra negativ til positiv selvopfattelse.

Blogindlægget her vil sætte fokus på, hvordan du kan bruge en visuel tilgang til at arbejde med den enkelte elev. Det du skal til at læse, er en fremgangsmåde til hvordan to lærere arbejder med en enkelt elevs selvopfattelse. De bruger et visuelt værktøj til at illustrere for eleven, at virkeligheden faktisk ser anderledes ud, end eleven selv opfatter den.

Vurderingsværktøjet i Klassetrivsel tillader, at en lærer og en elev begge kan afgive en vurdering på baggrund af udvalgte spørgsmål. Disse spørgsmål kan så bruges til at opnå en dybere forståelse for elevens virkelighed i forbindelse med skolearbejdet.

Selvom der er tre aktører, to lærere og en elev, i det følgende, så viser beskrivelsen i alt sin enkelthed, hvordan et vurderingsværktøj kan være yderst nyttigt i dit arbejde med eleven.

Vi, her i Skolevisioner, vil opfordre til, at du kan bruge en lignende tilgang i forbindelse med eksempelvis elevsamtalerne. Ved at bede eleven vurdere sig selv i vurderingsværktøjet i Klassetrivsel, har du konkrete oplysninger, som du kan tage udgangspunkt i og vise eleven ved samtalen.

Skemaet kan være med til at give både dig som lærer og din elev en fælles forståelse, hvilket er med til at kvalificere og løfte samtalen til et højere niveau, således både du og eleven får mere ud af den afsatte tid til samtalen.

Rigtig god læselyst!

Problematik:

En elev i 3. klasse, som:

- er en meget intelligent elev, der er meget dygtig til at sætte ord på sine tanker og følelser og kan formulere sig langt over sin alder
- har en meget negativ selvopfattelse
- er blevet brugt som kasterbold mellem to meget uenige, ikke-samboende forældre, der hver især har inddraget og brugt deres barn i deres interne voksenproblemer
- har meget brug for hele tiden at prøve den voksne af for at se, om man stadig holder af ham. Specielt den nye klasselærer bliver afprøvet
- møder den kendte lærer med stor tillid og åbenhed - her er eleven tryk. Den "gamle" klasselærer har bestået elevens "tillidsprøve" allerede i starten af 1. klasse
- ikke tør tro på lærernes udsagn om, at han er dygtig, og som helgarderer sig mod skuffelser ved at nedgøre sin egen kunnen

Konsekvens:

- Der laves stort set ikke noget i den nye klasselærers timer
- Siderne overmales sommetider
- Lektierne bliver ikke lavet
- Eleven giver højlydt udtryk for, at det er et hadefag

Tiltag uden for skolen:

Forvaltningen er indblandet m.h.p. problemerne mellem forældrene i form af bl.a. familierådgivning.

Tiltag på skolen:

Der er AKT-støtte i forhold til de hjemlige problemer. I klassen beslutter vi os for, at vi vil have elevens øjne åbnet for de positive ting i hans hverdag. De to klasselærere aftaler med eleven og moderen, som har forældreretten, at de evaluerer den foregående uge med eleven hver mandag i en længere periode.

Målet er:

- at sætte et positivt fokus på arbejdsindsatsen i timerne samt elevens trivsel generelt
- at åbne elevens øjne for, at der er gode oplevelser i ugens løb
- at synliggøre, at eleven faktisk er fagligt dygtig, og at det ikke "bare er noget, lærerne siger!"

Sådan gjorde vi:

Vi ønskede at visualisere evalueringerne, således at eleven ved selvsyn kunne se sin fremgang, og vi valgte derfor følgende fremgangsmåde:

1. Eleven skulle vurdere sin arbejdsindsats på en skala mellem 1 og 10 på, hvordan ugen var gået i timerne. De to lærere skulle også komme med deres bud på samme skala. Alle vurderinger blev farvelagt sat ind i et evalueringsskema, som eleven allerede efter anden uge selv tog initiativ til at tage med til sine møder med AKT-læreren. Eleven var tydeligt stolt over sine evalueringer.
2. Udover at skalasætte sin arbejdsindsats skulle eleven komme med 3 gode oplevelser fra den uge, der var gået. Det måtte være oplevelser såvel fra skole, klub som hjemme i fritiden. Disse gode oplevelser blev skrevet ind under skemaet, således at de også blev visualiseret for eleven.

Reaktion:

Allerede ved den første evaluering blev eleven meget overrasket over, at lærerne havde vurderet højere, end eleven selv havde. Eleven kunne også se, at den nye klasselærers vurdering var lavere end den kendte klasselærers, og der blev snakket om hvorfor, og hvad der kunne ændre dette. Lærerens vurdering blev således forklaret og begrundet og gjorde tydeligt eleven glad, idet det blev refereret hjemme samme dag til stor glæde for moderen. Samtidig var der en snak om de 3 gode oplevelser, som det viste sig ikke havde været så vanskelige at finde, som eleven havde troet på forhånd.

Effekt:

Vi fik en elev:

- som efterhånden blev bedre og bedre til at fungere i den nye lærers timer
- som opdagede sit eget værd og turde tro på, at anerkendelse ikke "bare var noget læreren gav", men noget man fik, fordi læreren mente det, og man fortjente det
- som fik øjnene op for, at livet ikke bare var gråt og sort, men at der faktisk var mange gode oplevelser i hverdagen, bare man fik øjnene op for dem

Konklusion:

Ved at tage et positivt udgangspunkt og ved at visualisere fremgangen fik vi en elev:

- som blev gladere
- som fik mere mod på at arbejde i timerne
- som fik sine kammeraters positive kommentarer til sin ændrede adfærd i timerne
- som turde glæde sig over sine produkter
- som nu selv kom og fortalte, hvis han havde en dårlig dag og faldt lidt tilbage i det gamle spor
- som stolt tog sit evalueringsskema med og viste det til AKT-læreren og med hjem til sin mor.

Kommentar:

Samme fremgangsmåde har vi med succes brugt sammen med andre elever i klassen med mindre problemstillinger, men for alle gælder det, at i det øjeblik, hvor de gode oplevelser/fremgang bliver gjort synligt for eleven, så kan denne lettere se sig ud af problemerne og opdager, at de gode oplevelser faktisk ofte fylder mere end de dårlige. Selvsagt betyder det også noget, at forældrene samarbejder om denne metode og bakker op om den, men det har endnu ikke været et problem, da de også mærker den positive effekt af processen.

Bilag 1

Arbejdsindsatsvurdering

